

[Raunkjær.]

dige, men når man ved, hvor trægt det går med at ændre vaner, at ændre forbrugsmønster, så mener vi, at planerne er urealistiske, og det vil være at skabe falske illusioner at gå ind for forslaget. Men tanken om øget forbrug af vindkraft må gå ind i den løbende debat om at stable en energipolitik på benene.

Med hensyn til bygningsisolering og anvendelse af solvarme, der jo er hovedtemaet i beslutningsforslag nr. B 11, så er der jo også her en opfordring til regeringen om at fremskynde handelsministeriets plan fra maj 1976 om at indtjene hurtige energibesparelser ved isolering og ved brug af den vedvarende energikilde solen.

Hvordan motivationen skal være, fortælles der jo ikke så meget om i beslutningsforslaget. Vi kender jo til mulighederne i tilskudslove og ved, hvordan man kan fremme nogle ting, men jeg tror, man også i dette forslag er for optimistisk med hensyn til mulighederne for at nå de i planen opstillede mål. Vi ser jo, at på trods af tilskudsmuligheder og stærk agitation for besparelser – se blot reklamerne på HT-busserne – meldes der om en forbrugsstigning på 11 pct. i året, der gik.

Der tales jo i bemærkningerne om muligheden for absolutte grænser for forbruget af Gcal pr. familiebolig og arbejdsplads. VS går ikke ind for støtteordninger, men for skærpede bestemmelser, uden at fortælle, hvad det vil koste, og hvordan det vil indvirke på huslejen.

VS vil altså benytte de nye love, der i nær fremtid træder i kraft, til at fremme disse formål politisk. Vi tror altså fra venstres side, at der ikke er realistiske muligheder for at føre planen igennem.

Sluttelig vil jeg gerne spørge ministeren, om han på stående fod kan give yderligere oplysning om, hvad der ydes fra forskellig side til forskning og forsøg, og hvad der i grunden i dag står til rådighed for dansk håndværk og industri af muligheder for at fremme udnyttelsen af alternativ energi.

Tandrup Jensen (FP):

De fremsatte forslag til folketingsbeslutning skal hovedsagelig tjene to formål, som fremskridtspartiet må tage skarp afstand fra. Dels vil forslagene effektivisere nationaliseringen af elforsyningsvirksomhederne, dels vil de resultere i, at folketinget må opgive forslaget til lov

om a-kraftværker, hvilket også fremgår af fremsættelsen af forslagene.

Det er da en ærlig sag, at VS fremsætter disse forslag, eftersom de tjener VS' erklærede mål, men her hører ærligheden også op. Når man ser på forslagene om vindkraft og kraftvarmeværker, så pålægger de elvirksomhederne nogle udvidelser af den anførte samlede øgede kapacitet, som vi tvivler på at selv forslagsstillerne med opbydelse af al deres fantasi kan tro på er realistiske. Dette støttes på energidebatten den 21. maj, hvor den daværende handelsminister udtalte, at vi ikke må foregøgle os selv, at vi kan springe den udvikling så hurtigt over, at vi kan løse vore problemer inden for den årrække, der er beskrevet i energiplanen, med væsentlig større procenter end det angivne. Og i forslagene ligger jo et meget stort overbud hertil.

Nu er der netop udkommet en skitse til alternativ energiplan for Danmark, som det vel i denne forbindelse kunne have været positivt, om vi havde haft lejlighed til at gennemse. Og den lige udkomne rapport »Kortlægning af erhvervslivets energiforbrug« er sikkert heller ikke uden betydning, netop fordi denne rapport fastslår, at erhvervslivet tegner sig for 40 pct. af landets energiforbrug. Det er vel i sig selv ret tankevækkende.

Forslaget om fremme af bygningsisolering og anvendelse af solvarme må nok siges at indeholde alvorlige restriktive indgreb og kontrol af den enkelte forbruger.

Endelig burde der vel også i disse forslag have været medtaget geotermisk energi, som handelsministeren bl. a. omtalte.

Fremskridtspartiet vil gerne medvirke til opbygning af varierede energiforsyningssystemer og kan også tilslutte sig større bevillinger til energiforskning, forudsat der kan opnås enighed om at spare på andre mindre væsentlige forskningsprojekter, idet vi erkender, at den økonomiske situation sætter sine grænser. Hele Danmarks fremtidige energiforsyning er så væsentlig, at det må kræve meget indgående og kontante oplysninger om en koordinering af de mange muligheder, idet de eventuelle vedtagelser, som måtte ske her i folketinget, rækker 30–50 år frem i tiden.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil godt indledningsvis spørge handelsministeren om det materiale, som nu eksisterer,